

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 788/2015
18.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић, Марине Говедарица, Љубице Милутиновић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца Д.У. из К., чији је пуномоћник Ј.Л., адвокат из К., против туженог Н.м.К. из К., чији је пуномоћник Ј.П., адвокат из К., ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1845/14 од 19.12.2014. године, на седници одржаној 18.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној ревизији, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1845/14 од 19.12.2014. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1845/14 од 19.12.2014. године.

Образложење

Основни суд у Кикинди, пресудом П1 86/2013 од 03.04.2014. године, одбио је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се поништи као незаконита одлука директора туженог број 154-2/1 од 24.12.2012. године и одлука Управног одбора туженог број 40 од 14.03.2013. године и обавезе тужени да накнади тужиоцу трошкове поступка, са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате (став први изреке). Обавезао је тужиоца да накнади туженом трошкове поступка у износу од 88.500,00 динара, са законском затезном каматом од 03.04.2014. године па до исплате (став други изреке).

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Гж1 1845/14 од 19.12.2014. године, одбио је жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Кикинди П1 86/2013 од 03.04.2014. године (став први изреке). Одбио је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), а у

вези члана 23. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 55/14), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП је прописано, да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије тужиоца из одредбе члана 404. став 1. ЗПП. Оспорене одлуке донете на основу члана 88. Колективног уговора туженог, којим је између осталог прописано, да се појединачна плата може умањити до 10% на основу резултата рада, као и критеријуми за умањење (квалитет обављеног посла, благовременост обављеног посла, обим извршеног посла и однос према радним обавезама). Побижана пресуда је сагласна постојећој судској пракси овог суда. Одлука Окружног суда у Нишу, приложена уз ревизију, услед разлике у чињеничном основу није разлог за прихватање ревизије као изузетно дозвољене и ради уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП, па је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужилац је 07.06.2013. године поднео тужбу против туженог. Предмет тужбеног захтева је поништај као незаконите одлуке туженог број 154-2/1 од 24.12.2012. године (којом је тужиоцу као кустосу уметничког одељења туженог на основу обима извршеног посла у току 2012. године, а на основу Извештаја о раду уметничког одељења за 2012. годину у односу на План рада уметничког одељења за 2012. годину, умањена децембарска плата за 10% на основу резултата рада) и одлуке Управног одбора туженог број 40 од 14.03.2013. године (којом је одбијен као неоснован приговор тужиоца број 13 од 23.01.2013. године и потврђена одлука туженог број 154-2/1 од 24.12.2012. године).

Одредбом члана 441. ЗПП, је прописано, да, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Према томе, полазећи од природе предмета спора, да је предмет тужбеног захтева поништај као незаконитих одлука туженог које се односе на умањење зараде, а не ради се о парници из радног односа у спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, то ревизија тужиоца није дозвољена, на основу цитиране одредбе члана 441. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић, с.р.**